

בגין כה, כמה דאתדק באיפון בשיקין בישין בהאי עלמא, אוף כי גמי בהאי שעתה. די' בר בש אתmesh אבתורה בהאי עלמא, ושבק סטרא קדיישא, בדין נשמתא לא אהדרת לההוא אתר קדיישא. וכמה דאתmesh אבתורה בהאי עלמא, כי גמי שלטא על נשמתיה, וכדין נשמתיה נפקת בפטורי, ואוקמו. וכל דא, בגין איפון נשיקין דבשקה ליה בהאי עלמא, דאיןון מתקין. ולבדר, מרין ליה בהאי שעתה. ועל דא, ותחזקה בו ונשקה לו, בהאי עלמא, כמה דאוקימנא.

(משל^א) העזה פניה ותאמר לו, בגין דבהאי הייכלא קיימין כל קטיגורין, וכל שליחן בישין ד משתכח לגביה דבר בש, ועבדי ליה דיתקן בתקונוי, ויסלסל בשעריה, ויתסח, ויתתקן בגין דיסתכלוն ביה. הא קיימה רווחה חרדא, דאקרי סקטופ"ה. ודא הווא ממנא על כל תקונאosal דבגי נשא.

לגו דהאי הייכלא, קיימה חד ממנא אחרא, דהאי ממנא אחרא, איהו אתער ליה לבר נש לבתר, לאתער לוזן, דהא איהו מתקן גראמיה, ומסלסל בשעריה, דיטול בידיה חד מראה לאסתבלא ביה, ושוי ליה בידיה, ואסתבל ביה, וחמי דיוקניה בההוא חייז. ובhai אתער

לְהַהְוָא רֹוחָא חִילָא אַחֲרָא. דָאָקָרִי עַסִּירֶטֶא, וּמְהֻכָא (ק"ז)
 ע"ב רס"ד ע"א, ויקרא כ"ה ע"א, רל"ד ע"ב) בְפַקֵי, כָל אִינְפּוֹן דָאַחֲזָיוֹ
 כְדִיבִין לְבָנִי נְשָׂא בְחַלְמִיָּהוּ. וְכָל אִינְפּוֹן דָאַחֲזָיוֹן מְלִין
 וְלֹא מַתְקִימִי בְהָוּ, אַלְאָ לְעַרְבָּבָא לוֹן. (דף רס"ז ע"ב)
 וּלְבַתֵּר, כְד אִינְפּוֹן בָנִי נְשָׂא אַתְמְשָׁכָאן בְהַהְוָא חִיזָוּ
 דָאָקָרִי מְרָאָה. כְדִין כְלָהו בְגַסּוּתָא דָרוֹחָא
 דִילְהָוָן, וְהָאִי רֹוחָא דָאָקָרִי עַסִּירֶטֶא, אִיהוּ אַתְעַר לְחָד
 רֹוחָא מִמְנָא דָאִיהוּ תְחוֹת יְדֵיה, וּעַל בְנוֹקְבָא דְלִתְתָּא
 דְכָל בְנוֹקְבָין, וּסְלִיק מִתְמָן חָד רֹוחָא אַחֲרָא, דָאִיהוּ מִמְנָא
 עִם הַהְוָא רֹוחָא דָאָקָרִי אַסְפָּרָא כְדָקָאמָרָן. וְדָא אִיהוּ
 לִילִית אִימָא דְשָׁדִין.

וּכְד הַהְוָא בָר נְשָׂא אַתְעַר לְהָאִי רֹוחָא אַחֲרָא דָאָקָרִי
 עַסִּירֶטֶא, כְדִין אַתְחָבָר עַמִּיה דְהַהְוָא בָר נְשָׂא,
 וְאַתְקִשְׁר עַמִּיה תְדִיר. וְכָדִין בְכָל רִישׁ יְרָחָא וַיְרָחָא,
 אַתְעַר הַהְוָא רֹוחָא, דְחִיזָוּ בִישָׁא בְהָדָה דְלִילִית, וּלְזָמְגִין
 דְאַתְזָקָמְבִיָּהוּ הַהְגָא בָר נְשָׂא, וּפְול לְאַרְעָא, וְלֹא יְכַל
 לִמְיקָם, או יִמוֹת. וּכְל דָא גְרִים, הַהְוָא חִיזָוּ דְמְרָאָה,
 דָאִיהוּ מִסְתְּבִל בִּיה. דָהָא כִּמה דָאַחֲזָיִן גַסּוּתָא דָרוֹחָא
 בְלִבְיהָ, הַכִּי נְמִי אַסְגִי רֹוחָא בִישָׁא לְגַבִּיהָ. וּעַל דָא כָלָא
 קִימָא בְהַהְוָא אַתְעַרוּ דְלִתְתָּא.

(משלו²) זְבַחִי שְׁלָמִים עַלִי. פָא חִזִי, שְׁלָמִים לֹא אַתִיִין עַל

חוֹבָה, וְלֹא עַל חֲטֹאת, אֶלָּא עַל שְׁלוֹם. מַאי שְׁלָמִים. אֶלָּא שְׁלָמִים מִתְרִין סְטוּרִין, דְּלֹא אֲשַׁתְּכָה מִקְטְּרָגָא עַלְיהָ, לֹא לְעַילָּא, וְלֹא לְתַתָּא. מַאן אֵיתָו מִקְטְּרָגָא. אֶלָּא הוּא סְטוּרָא דְשָׁמָאָלָא דִיְצַר הַרְעָ, דִיְשַׁתְּכָה בְּשַׁלְמָא דִימִינָא. וְעַל דָּא, זְבַחִי שְׁלָמִים עַלְיָ. (ד"א עלי דיקא,

זהו זבח שלמים על איזה בגין דלא אשתחה מקרטראגא על עולם)

דָּבָר אַחֲר זְבַחִי שְׁלָמִים עַלְיָ. הָא אָנוּ בְשְׁלוֹה לְגַבָּר, לְאַחֲזָה לְךָ שְׁלָמָם. וּבְגִין כֵּה, הַיּוֹם שְׁלָמָתִי בְּדָרִי, לְאַפְתָּה בְּנֵי עַלְמָא תְּדִיר. עַל כֵּן יַצָּא תְּלִיא לְקַרְאָתָךְ וְגוּ, דִידְעָנָא דָאנְתָ חָסָר לְבָא, חָסָר טָובָה. לְשָׁחָר פְּנִיחָה, לְאַתְּחַבְּרָא בְּתַדְךָ בְּכָל בִּישֵּׁין דַעַלְמָא. וַיְאֹתֵת לְךָ לְאַהֲנָה, וַיְלַמְּטֵעֵי בַתֵּר תִּיאּוּתֵין דְהָאֵי עַלְמָא. וַדְחֵי לִיהְיָה מַמְלָה לְמַלָּה, וַמְבִישֵּׁ לְבִישָּׁה. אַהֲדָרָנָא בְּאַיּוֹן טְפַשָּׁאַיִן, וַשְּׁחִירָנָא פְּנִיחָה, וַאֲמַצָּאָה, פָּבָר אֲשַׁפְחָנָא לְךָ לְאַתְּדַבְּקָא בָּהּ.

לְכָה בְּרוּה דּוֹדִים עַד הַבָּקָר, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (איוב כד) וְעַזְנֵין נֹואָף שְׁמָרָה נְשָׂתָה. הַהָא בְּדִין אֵיתָו זְמָנָא לְשִׁלְטָה. לְכָה בְּרוּה דּוֹדִים, נְהַקֵּח פְּחַדָּא, הָא אָנוּ עַמְּךָ, הַהָא עַד בָּעֵן אֶת רְבִיא אֲנָפָת בְּחִילָה, אֵי הַשְׁתָּא לֹא תַתְעַבֵּג גַּרְמָה, אִימְתֵּי, כִּד תְּהָא סִיב, הַשְׁתָּא הוּא זְמָנָא. מַאי טֻמָּא. כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבַיִתּוֹ, דָא יַצֵּר טָוב, דְלֹא

שְׁרֵיָה הַכָּא בְּגֻווֹה, וְלֹאוּ אֲיַהוּ זָמְנָא, הַלְּךָ בְּדֶרֶךָ מַרְחֹוק, דְּלֹא שְׁרֵיָה בְּבָרְבָּשׂ, אַלְאָ בְּדֶרֶךָ מַרְחֹוק, כִּדְ אֲיַהוּ מַתְּלִיסָר שְׁבִינָן וְלַהֲלָאָה. וְלֹאוּ בְּכָל בָּרְבָּשׂ, וְאַנְאָ קָאִים עַמְּךָ מַיּוֹמָא דְּאַתִּילִידָת, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית ד) לְפָתָח חַטָּאת רֹבֵץ. וְהַשְּׁתָּא דְּאַנְתָּ רֹוּק, הַשְּׁתָּא זָמְנָא לְךָ לְאַתְעֵגָא גְּרָמָה.

(משל) ז) צָרוֹר הַפְּסָף לְקָח בְּיַדָּו, לְסַלְקָא לְעַילָּא, וְלְאַתְעֵבָא תִּמְנָן (ס"א ולְאַתְעֵגָא). לִיּוֹם הַכְּסָא יִבוֹא בַּיּוֹתָו, אִימָת יִבָּא לְקַבְּלִיה, לִיּוֹם הַכְּסָא דְּאֲיַהוּ יוֹמָא דְּדִינָא, לְאַשְׁגָּחָא בְּדִינָא, דְּכַתִּיב (תהלים פא) בְּפִסְחָה לִיּוֹם חֲגָנוֹ. בְּזָמְנָא דְּאַצְטְּרִיךְ בָּרְבָּשׂ לְאַתְעֵגָא בְּעַלְמָא, וְלְאַתְהָנִי בֵּיה, אַתְרַחְקָא מְנִיה. וּבְזָמְנָא דְּשְׁרֵיָה דִּינָא בְּעַלְמָא, כִּדִּין אֲתִי לְגַבְּיהָ לְמַעַבְדָּעַמִּיהָ דִּינָא, וְעַל דָּא הַטְּפוֹ בְּרַב לְקָחָה וְגֹו. עַד יִפְלַח חַץ כְּבָדוֹ. זֶפְאַיִן אַיְנוֹן צְדִיקִיָּא, דִּינְדַּעַיִן אַרְחַיִן קְדִישַׁן, לְמַהְהָבָה, וְלֹא יִסְטוֹן לִימִנָּא וְלִשְׁמָאָלָא, זֶפְאַיִן אַיְנוֹן בְּעַלְמָא דִּין, וּבְעַלְמָא דָאַתִּי.

הַיכְלָא שְׁבִיעָה. הַדָּא הוּא הַיכְלָא דְּשָׁמְרִי דְּחַמְרָא, לְאַתְרַוֹּאָה בֵּיה. כִּמָה דָאַת אָמֵר (בראשית ט) וַיִּשְׁתַּחַן הַיּוֹנָן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל. סְחִיטָא דְּכָל אַיְנוֹן עַגְבַּיִן, בְּלַהּוּ עַגְבַּיִן בִּישִׁין, הַכָּא אֲיַהוּ סְחִיטָא דְּלַהּוֹן. וְדָא אֲיַהוּ (תהלים

ע) יין חמץ. שמרם דחומר דלית מאן דשתי מביה, דלא גרים מותא לגרמייה. מיינא דא, אטעימת חייה לבעליה, ועאלת לייה בהיכלא דא, דתגיבן, סחטה ענביין, ויהיבת לייה, וגרימת מותא לייה, ולכל עלמא אבטריה.

בhcילא דא, קיימן כל אינון בשמשתין מסאיבין, דנחתה לכל אינון די בסטרא דא מתדקקי, ויהוא רוחא דנחתה לכל אינון די מסטראה, מהכא בפק. בגונא דאיינון סטו ארהייהו בהאי עלמא, ואשתדלן בזנותא, באתר דלא אצטראיך, לאתרחקה מארח קשות. כדיין, כמה דאייהו אתדקק (דף רט"ח ע"א) בההוא סטרא דיצר הרע בזנותא, הבי נמי נפיק מהיכלא דא רוחא מסאבא, לסאבא לייה, ולברא נפיק מטען.

ויהוא ברא אקרוי ממזר, דאתי מסטרא דאל זר. כמה דאייהו אשתחה בההוא תיאובתא, וביהוא זנותא בההוא סטרא דיצר הרע, הבי נמי משיך לגביה דההוא ברא רוחא אחרא מסאבא, דסאיב, וככלא סחדין עליה דאייהו ממזר, והבי כל עובדיו וסטורי בההוא גוונא ממש.

מהיכלא דא נפיק חד רוחא, די ממנא על אינון רוחין דאקרוי צפוני. וסמניך, (משליכן) צפניך צפן רות. והאי איהו ממנא על דא. והאי היכלא שביעאה,

לקבל ההוא שמא דאקרי (יחזקאל לא) ארץ תחתית. ועל דא כתיב, (ויאלט) ואת האפוני ארchip מעליכם. הכא איה בקיודה חדא, דקיימה לגו בגו, ומהכא נפקי כל אינון רוחין אחרניין דשטיין בעלםא, ושלטין בהאי עלמא, בכל אינון מלין ועובדין, דאטמסרו בסטרא דשמאלא. ומהכא נפקי כל אינון זיקין נציצין, דמתדעכி לאletter, להטי ומתקעכיך. ומאלין נפקין רוחין אחרניין, דשטיין בעלםא, ומשתתפי לאינון דנפקו מגו תהומה רבא. ואיה היא היכלא, כמה דאת אמר (תהלים לו) משפטיך תהום רבבה. ואינון רוחין דלא אטמסרו למגלים בעלמיין, ואת חזון ולא את חזון את חזון כמה דאת אמר. ولברת אינון רוחין דשטיין בעלםא, ואליין קיימי לмерחש נסין לבני נשא. בגין דאלין לא קיימי בטופא דמסאבא כל כה כאחרניין. וחד רוחא ממנא עליהו, ואקרי בסיר"א, דאיהו אתגסר מאינון סטרין דמסאבו יתר, (ויקרא כ"ה ע"א) ואליין פרחי באוירא, ואבאיישו לסטרא דלהונ, בגין למעבד נסין לאינון די בסטרא דקדושה.

ומרוחא דא דאנсер, דאקרי נסיר"א, מגיה נפקי כמה סטרין אחרניין, מתפרשן לזובייהו, ובכללו קיימאן שליחאן בעלםא, כל חד בדקה חזי ליה, עד

**דָּאַתְמָנוֹן לְתַתָּא מֶלֶכִין וּסְרֵכִין. וְלִית לֹזֶן קִיּוּמָא תָּדִיר,
בְּאַיּוֹן אַחֲרָנִין דְּלָעִילָא.**

בְּהַיְכָלָא דָא אַתְדַבְקוּתָא דְסִטָּר מְסָאָבָא, וְכָל תִיאוּבָתִין
מְסָאָבִין, וּמְסָאָבִי לְעַלְמָא. הָאִי אַיְהוּ זְמִינָה
לְאַפְקָא בְכָל רְגֻעָא וּשְׁעַתָּא אָשָׁא, וְלִית מְאוֹן דְקָאִים
קִמְמִיה. מְהַכָּא נְפִיק אָשָׁא דְרוֹחָא תִקְיָפָא לְתַתָּא,
לְאַתְדָגָא בֵיהֶה חַיִיבִי עַלְמָא. וּמְהַכָּא נְפִקָא רְוִחָא מְלַחְטָא,
דְאַיְהוּ אָשָׁא וְתַלְגָא, דְאַקְרִי צְלָמוֹן. בָמָה דָאַת אָמֵר
(תהלים סח) **תִשְׁלַג בְצָלָמוֹן.**

בְּהַיְכָלָא דָא, קִיּוּמָאן אַרְבָּעָה פָתָחִין, דְמַתְפְּרָשָׁן
לְאַרְבָּע סְטָרִין לְבָר. וְאַלְיָן אַחֲדִין וְלֹא אַחֲדִין
בְסְטָרָא דְקָדוֹשָׁה. לֹא אַתְאָה, אַלְאָ דְאַתְחֹזִי בְאַיּוֹן
פָתָחִין נְהֹרָא דְגַהִיר, וְאַיְהוּ אַתְרָ דְמַתְתָּקָן בְכָל פָתָחָ
וּפָתָחָא, לְאַיּוֹן חַסִידִי דְשָׁאָר עַמִּין, אַיּוֹן דְלֹא אַבָּאִישׁוּ
לוֹזֶן לִישְׂרָאֵל, וְאַשְׁתְּדָלוּ עַמְהוֹן בְקָשׁוֹת. אַלְיָן קִיּוּמִי
בְאַלְיָן פָתָחִין, וּבְיִיחִי תִפְנָן. (נ"א מהאי סְטָרָא וּבְיִיחִי מִהָיִי סְטָרָא).

בְפָתָחָא דְהָאִי הַיְכָלָא בְאַמְצָעִיתָא, לְבָר, שִׁית פָתָחִין
דְמַתְאָחָדִי בְהָאִי הַיְכָלָא, וּכְלָהוּ אַחֲדִין בֵיה.
הָכָא אִית כּוֹיֵן פָתִיחָן, לְסְטָרָא דְנְהֹרָא קְדִישָׁא, וְאַיּוֹן
דְוַכְתִּין מַתְתָּקָגִי לְמַלְכִי שָׁאָר עַמִּין, אַיּוֹן דְלֹא עַאֲקוּ לוֹזֶן
לִישְׂרָאֵל, וְאֲגִינוּ עַלְיִיהוּ תָדִיר. אַלְיָן אִית לוֹזֶן יָקָר

בגיניהון דישראל, ואותהנו בההוא אפלה דאיינון יתבין,
מגו בהורא דבahir מسطרא דקדושה. פמה דאת אמר
כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד.
(ישעה ד)

ואי עבדו עאקו ליישראל, או דחיקו לון. פמה איינון
דאחדין בהו, ודיגין להו לחתא תלת זמנין ביומא,
מפה דיבין משניין אלין מאליין, לאיבון מלכין דעאקו
להו, דאתדנו בההוא עלמא בכמה דיבין. וכל יומא
ויום סחדין סחדותא עליהו דישראל, ועל מהימנותא
דלhone, ונחתה לחתא ואתדנו תמן. זפאיין איינון ישראל
בעלמא דין, ובעלמא דאת.

עד הכא שבע היכלין, מדורי דسطרא מסאבא, מسطרא
דנחש. זפאה חולקיה מאן דاشתויב מגיה,
ומליךשותיה, דלא יתגשיך מגיה, ולא יטיל ביה ארסא,
דימות ביה. (דף רס"ח ע"ב) מכל סטרין אית לאסתטרא מגיה,
מעילא ומחתא. מאן דישתויב מרישא, לא ישתויב
מנבא. כד אכיפה רישא, זקייף זנבא, מהי וקטיל.

ועם כל דא, (קהלת י) אם ישוק הנחש בלא לחש. פמה
התבונן, נטיל רשו ואפיק בשמתא. בגין כה
אצטريك ליה לביר נש לאסתטרא, דלא יהוב קמי קידשא
בריך הוא, בגין דלא ילהישו ליה לההוא חוויא דינשוך
ויקטל. (ס"א זפאיין איינון צדיקיא דיקען ארחיין קדישן למחר בהו דלא למיקח בתה

זהו חוויא בישא סטרא אחרא מסבא ומתרשי מניה ולא אתחטו אבטחה ובאיין איינן
בעלמא דין זבאיין איינון בעלמא דאתוי

(בראשית ב) וַיֹּצֶר יְהוָה אֶלְهִים אֶת הָאָדָם עֹפֶר מִן הָאָדָם.
עֹפֶר אֵיתָהוּ, וְלֹא חֹמֵר. עֹפֶר אֵיתָהוּ, וַיְתַהַב לְעֹפֶרֶת.
כַּמָּה דָּאָת אָמֵר, (בראשית ג) כִּי עֹפֶר אַתָּה וְאֶל עֹפֶר תִּשׁוֹב.
ג"א לְבַתֵּר דְּחַטָּא אֲתָעַבֵּיד מִזְגָּנוֹ לְנַחַשׁ וּבְגִין בָּר וּכְרוֹ
כְּתִיב בֵּיה בְּנַחַשׁ, וְעֹפֶר תִּאֲכַל כָּל יְמֵי חַיָּה. עֹפֶר דָּא
הוּא אָדָם, דְּכְתִיב כִּי עֹפֶר אַתָּה וְגֹו. וּבְגִין כָּךְ כְּתִיב
עֹפֶר, וְלֹא כְתִיב אָדָם, וְלֹא חֹמֵר, וּכְתִיב (ישעה ס) וְנַחַשׁ
עֹפֶר לְחָמוֹ.

עד דיתער קודשא בריך הויא, ויבער לההוא רוחא
מסבא מעלמא, דכתיב, (ישעה ס) בלע המות לנצח
וגו, זיקים לההוא עופר, ויתער לייה למיחדי בעלמא,
דכתיב (ישעה כ) הקיצו זרננו שובני עופר וגו.

כתיב (בראשית ג) והפחש היה ערום, זה אוקימנא. אבל
סטרא דרכיב עלייה, יהיב לייה חילא לשלאה,
ולמפתה, ולאסטה. וזה הויא רוזא דכורה, דהא דכורה
שליט על נוקבא, יהיב בה חילא. שימוש וסירה
משמשין בחדא, ולא מתפרשים לעלמין, חזק ואפיקלה
משמשין בחדא. איה חזק, ואיה אפיקלה. כמה דאת
אמר (שמות י) ויהי חזק אפללה. חזק וערפל. בגין דאית
חזק, ואית חזק.

תְּבִנָּה, מֵאַן דְּחַמָּא גַּמְלָל בְּחַלְמִיה, מִתָּה אֲתַגְזָרָת עַלְיָה,
וְאַשְׁתָּזִיב מִבָּה. בְּגַין דָּאִיהוּ סְטָרָא מִסְּאָבָא, וְהָאִ
אִיהוּ (בראשית ז) קִצְׁצָה כָּל בָּשָׂר.

יוֹמָא חַד הַהָּה יְתִיב רַבִּי אֶלְעָזָר קִמְמִיהָ רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר, הָאִ קִצְׁצָה כָּל בָּשָׂר אַתָּה נִיְמָאִינָן
קְרָבָנִין דְּהָוּ יִשְׂרָאֵל מִקְרָבָנִין עַל גַּבְיָהָ מִדְבָּחָא, אוֹ לֹא.
אָמַר לִיהְ, כֵּלָא הוּוּ מִסְתְּפָקֵי בְּחַדָּא, לְעִילָּא וּלְתָתָא.
וְתָא חַזְוִי, בְּהָנִי וְלִיוֹאִי וְיִשְׂרָאֵל, אִינָנוּ אַקְרָנוּ אָדָם,
בְּחַבּוֹרָא דְּאִינָנוּ רְעוּתֵינוּ קָדְשֵׁינוּ, דְּסָלָקָא מְגֻווִּיהָו.
וְהָוָא אָמָרָא, אוֹ בְּבָשָׂא, אוֹ הָוָא בְּהָמָה, הָאִי דְּקָרְבָּנִין,
אַצְטָרִיךְ עַד לֹא אַתְקָרֵיב עַל מִדְבָּחָא, לְפָרְשָׁא עַלְלה כָּל
חַטָּאִין, וּכְלָל חֹבְבִין, וּכְלָל הַרְהָרִין בַּיִשְׁעִין דְּעַבְדָּן. וּכְדִין
הַהִיא, אַתְקָרֵי בְּהָמָה בְּכָלָא, בְּגַוְאַיְמָא חַטָּאִין יַבִּישֵׁין
וְהַרְהָרִין.

כְּגַ�וְנָא דְּקָרְבָּנָא דְּעֹזָאֹל, דְּכַתְּבִיב, (וַיַּקְרָא ט) וְהַתּוֹדָה עַלְיוֹ
אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגַוְאַיְמָא, הַכִּי נִמְיָה הַכָּא.
וּכְדִ סָלָקָא עַל גַּבְיָהָ מִדְבָּחָא, מַטוֹּ לָהּ עַל חַד תְּרִין. וּבְגַין
כֵּה, דָא סָלָקָא לְאַתְרִיהָ, וְדָא סָלָקָא לְאַתְרִיהָ, (רמ"ד ע"ב,
רל"ט ע"א) דָא בְּרֹזָא דָאָדָם, וְדָא בְּרֹזָא דְּבָהָמָה, פָּמָה דָאָת
אָמַר (תְּהִלִּים לו) אָדָם וּבָהָמָה תֹּשִׁיעַ יְיָ.

חַבִּיתִין וּכְלָל שָׁאָר מִנְחֹות, לְאַתְעָרָא רַוְחָא דְּקוֹדְשָׁא,

ברשותך דכהנא, ושירותך דליונאי, וצלותך דישראל.
ובזהו תגנאה, ושמנה וקמיה דסליק, מתרון ומסתפק
כל שאר מאריך דיבין, שלא יכול לשלטה בההוא דיבנא
דאפסר לוין, וכלה בומנא חדא. תא חוו, שלא אתה עביד
ברוא דמהימנותא, לאסתפקא דא בדא, ולאסתלקא
לעילא מאן דאצטראיך, עד אין סוף. (רכז ע"א)

אמר רבי שמעון, ארימת ידי בצלותין לעילא, כד
רעותא עלאה, לעילא לעילא, קיימת על ההוא
רעותא שלא אתה ידיע, ולא אתה פס לעלמיין, רשא
דסתיים יתר לעילא, וההוא רישא אפיק מה דאפיק,
ולא ידיע. ונ hairy מה דגהיר, שלא בסתימנו.

רו' דמחשבה עלאה, למדף אבותריה, ולאתגרה
מגיה, חד פריסו אתפרס, ומגו ההוא פריסא
ברדיפו דההיא מחשבה עלאה, מטי ולא מטי, עד ההוא
פריסא גהיר מה דגהיר. וכדין ההוא מחשבה עלאה,
גהיר בגהירו סטים שלא ידיע. וזה מייחסה לא ידע.

כדין בטש הא נהיינו דמחשבה שלא אתה ידוע, בגהירו
(נ"א דפרסא) דפרשא, רק Kiyma דגהיר ממה, (דף רס"ט ע"א)
ולא ידיע, ולא אתה ידוע, ולא אתה גלייא. וכדין, (נ"א הא)
דא בגהירו דמחשבה שלא אתה ידוע, בטש בגהירו
דפריסא, ונחרין בחדא.

וְאֵת עֲבִידָה תְּשֻׁעָה הַיכְלִין, וְהַיכְלִין לֹא אִיבּוֹן גַּהְוִין,
וְלֹא אִיבּוֹן רֹוחִין, וְלֹא אִיבּוֹן בְּשִׁמְתִּין, וְלֹא
אִית מֵאַן דַקְיִימָא בָהוּ. רַעֲוַתָּא דָכְלָה תְשֻׁעָה גַהְוִין, קִיִּימִי
בָלָהוּ בְמַחְשָׁבָה, דָאִיהִי חַד מְגִיהּוּ בְחַוְשְׁבָנָא, בָלָהוּ
לְמַרְדָּף אֲבָתְרִיהּוּ. בְשֻׁעַתָּא דַקְיִימִי בְמַחְשָׁבָה, וְלֹא
מַתְדַּבְּקָוּ וְלֹא אִתְיִדְעָו. וְאֵלֵין לֹא קִיִּימִי, לֹא בְרַעֲוַתָּא,
וְלֹא בְמַחְשָׁבָה עַלְּאָה, תְפִסִּין בָהּ וְלֹא תְפִסִּין. בְאֵלֵין
קִיִּימִין כָל רַזְוִין דְמַהִמְנוֹתָא, וְכָל אִיבּוֹן גַהְוִין, מְרַזָּא
דְמַחְשָׁבָה עַלְּאָה וְלַתְתָּא, בָלָהוּ אַקְרוֹן אֵין סָוִף. עַד הַכָּא
מְטוֹן גַהְוִין, וְלֹא מְטוֹן, וְלֹא אִתְיִדְעָו לֹא הַכָּא
רַעֲוַתָּא, וְלֹא מַחְשָׁבָה.

כֵד גַהְיָר מַחְשָׁבָה, וְלֹא אִתְיִדְעָ מִמְאַן דְגַהְיָר, כֵדֵין
אֲתַלְבָשׂ וְאֲסַתִּים גַו בִּינָה, וְגַהְיָר מִמְאַן דְגַהְיָר,
וְאַעֲילָ דָא בְדָא, עַד דְאַתְכְּלִילָוּ בָלָהוּ פְחַדָא. וּבְרַזָּא
דְקָרְבָּא כֵד סְלִיק, כֵלָא אֲתַקְשָׁר דָא בְדָא, וְגַהְיָר דָא
בְדָא, כֵדֵין קִיִּימִי בָלָהוּ בְסְלִיקָו, וְמַחְשָׁבָה אֲתַעַטָּר בָאֵין
סָוִף. הַהוּא גַהְיָר דְגַהְיָר מִגִּיהָ מַחְשָׁבָה עַלְּאָה, (נ"א דָלָא יְדַע
אֲיהִי בָהּ בָלָל), אַקְרָי אֵין סָוִף, דְמִגִּיהָ (נ"א וּמְגִיהָ) אֲשַׁתְכָח
וְקִיִּימָא וְגַהְיָר לִמְאַן דְגַהְיָר, וְעַל דָא פָלָא קָאִים. זְפָאָה
חוֹלְקִיהָוּן דְצִדְקִיָּא בְעַלְמָא דֵין, וּבְעַלְמָא דָאִתִי.
תֵא חִזֵּי, הָאֵי סְטָרָא אַחֲרָא, דְאַקְרָי קַץ בָל בְשָׁר, בִמְהָ

דַקְשׁוֹרָא אֲשֶׁתְכָה לְעִילָא בְחִדּוֹ, אֲוֹף הַכִּי גַמֵּי לְתַפְתָּא,
בְחִדּוֹתָא, וְרֻעּוֹתָא לְאַסְתְּפָקָא כֹלָא לְעִילָא וְתַפְתָּא,
וְאִימָא קַיִמָא עַלְיִיהוּ דִישְׁרָאֵל, פְּדָקָא יְאוֹת.

תָא חִזִי, בְכָל רִישׁ יְרֵחָא וַיְרֵחָא, כִּד סִיחָרָא אֲתַחְדָשָׁא,
יְהִבְינָן לֵיהּ לְהָאִי קַצְצָן כֹל בְשָׂר, חִילְקָא חַדָא יִתְיַיר עַל
קְרָבְנִין, לְאַתְעַסְקָא בֵיהּ, וְאַשְׁתַמְשׁ בְחֹולְקִיהּ, וַיְהָא
סְטָרָא דִישְׁרָאֵל בְלַחֲודִיְיהּ, בְגִינַן דִיְתַאְחַדְוָן בְמַלְכִיהּוֹן.
וְדָא אִיהוּ שְׁעִיר, בְגִינַן דָאִיהוּ חִילְקָא דְעַשׂו, דְכַתְיבּ בֵיהּ
שְׁעִיר. (בראשית ט) הָן עָשָׂו אֲחֵי אִישׁ שְׁעִיר. וְעַל דָא
אִיהוּ אַשְׁתַמְשׁ בְחֹולְקִיהּ, וַיְשָׁרָאֵל אַיְנוֹ מְשַׁתְמַשִּׁי
בְחֹולְקִיהּוֹן. בְגִינַן כַּךְ פְתִיבּ, (תְּהִלִּים קְלָה) פִי יַעֲקֹב בְּחָר לוּ יְהָ
יְשָׁרָאֵל לְסִגְלָתוֹ.

וְתָא חִזִי, הָאִי קַצְצָן כֹל בְשָׂר, כֹל רַעֲוִתִיהּ לְאוֹ אִיהוּ אֶלָא
בְבָשָׂרָא תְדִיר. וּבִגִינַן כֵה, תְקוֹנָא דְבָשָׂרָא תְדִיר
לְגַבִּיהּ, וְעַל דָא אַקְרֵי קַצְצָן כֹל בְשָׂר. וּכְד אִיהוּ שְׁלִיט,
שְׁלִיט עַל גּוֹפָא, וְלֹאוּ עַל בְשָׂמְתָא, בְשָׂמְתָא סְלִקָא
לְאַתְרָה, וּבָשָׂרָא אֲתִיְהִיבּ לְאַתְרָה דָא, פְגַוּנָא דְקְרָבְנָא,
דְרֻעּוֹתָא סְלִקָא לְאַתְרָה חָד, וּבָשָׂרָא לְאַתְרָה חָד.

וּבָר נְשָׁדָא אִיהוּ זְפָאָה, אִיהוּ קְרָבְנָא מְמַשׁ לְכְפָרָא,
וְאַחֲרָא דָלָאו אִיהוּ זְפָאָה, לָא. בְגִינַן דְבִיהּ מְוּמָא,
דְכַתְיבּ (וַיָּקָרָא ט) פִי לֹא לְרַצּוֹן יְהִיא לְכֶם. וְעַל דָא צְדִיקָא

כפְרָה אֵיתָן בְּעַלְמָא, וְקִרְבָּנָא מִמְשָׁה. זֶפְאַיִן אַיְנוֹן צְדִיקִיָּא בְּעַלְמָא דִין, וּבְעַלְמָא דָאַתִּי.
וַיַּכְסֵן הַעֲגָן אֶת אַהֲלֵל מוֹעֵד, דְהָא כִּדְחָפָא עַגְגָּא יַתְמַשְּׁבָנָא, שְׁרָאת שְׁכִינַתָּא בָּאָרְעָא, וְאַתְּעַבֵּר רֹוחָא מִסְאָבָא, דֵאַיְהוּ קַצְזָבָל בְּשָׂר מִעַלְמָא, וְאַסְתַּלְקָעָל בְּנוֹזְקָבָא דְתַהוֹמָא רַבָּא, וְרוֹחָא קַדִּישָׁא שְׁרָא עַל עַלְמָא, דְכַתִּיב וַיַּכְסֵן הַעֲגָן אֶת אַהֲלֵל מוֹעֵד.

וְכַתִּיב וְלֹא יִכְלֶל מִשָּׁה לְבָא אֶל אַהֲלֵל מוֹעֵד כִּי שָׁבֵן עַלְיוֹן הַעֲגָן, בְּגַיְן דְּרוֹחָא קַדִּישָׁא שְׁרָא עַל עַלְמָא, וְרוֹחָא מִסְאָבָא אַסְתַּלְקָעָל, בְּרַדְמַשְׁיכָו לֵיה אַיְנוֹן חַיְבִיא כְּמַלְקָדְמַיִן עַל עַלְמָא, דֵאַי אַיְנוֹן לֹא אַמְשַׁיכָו לֵיה עַל עַלְמָא, לֹא אַשְׁתַּבָּח. וְלֹזְמַנָּא דָאַתִּי, זָמַן קַוְדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא לְאַעֲבָרָא לֵיה מִעַלְמָא, דְכַתִּיב, (ישעה סה) בְּלֹעַ הַמְּוֹת לְגַנְצָח וּמַחַה יְיָ אֱלֹהִים דְּמַעַה מִעַל כָּל פָּנִים וְחַרְפַּת עַמּוֹ יִסְיר מִעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יְיָ דָבָר. וְכַתִּיב (וכריה יג) וְאֵת רֹוח הַטוֹמָא אַעֲבֵיד מִן הָאָרֶץ.

ברוך יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמַלְוֵךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

חומש ויקרא

פרק ויקרא

(דף ב' ע"א)

רַבִּי אַלְעֹזֶר פָּתַח, (ישעה ז) שאל לך אותן מעם יי' אללהיך העמק שאלת או הגבה למלחה. אסתכלנו בדרין קדמאין לדרין בתראין. דריין קדמאין מה בין דריין קדמאין לדרין עלאה, ידיעין לצרפא אתוון דאתיהיבו ליה למשה בסיני, ואפילו חיבורין דבחון בישראל, הו ידיעין גו אתוון חכמתא עלאה. ידיעין גו אתוון גו עלאיין, וגו אתוון תפתאין, חכמתא לאנרגא עובדין בהאי עלמא.

בגין דכל את ואת דאתמסר ליה למשה, הו מתעטרין וסלקין על רישיון דחייון עלאיין קדיישין. וכלהו חייוון הו מתעטרי בהו, ופרחין גו אוירא, דבוחטא מגו אוירא עלאה, דקיק דלא ידיע.

וסלקין ונחתין אתוון רברבין ואתוון דקיקין. אתוון רברבין נחתין מגו היכלא עלאה טמירא דכלא, ואתוון דקיקין הו נחתין מגו היכלא אחרא תפתאה, ואליין ואליין אתמסרו ליה למשה בסיני. וחבורא דאתוון דאינון מתחבראן בטמירוי בכל את

וְאֵת, כֹּגֵן אֵת יְחִידָא, מִתְחִבְרָאֵן עַמָּה בְּטַמִּירָו תְּרִין
אַחֲרָנִין לְפָנָה. וְכֵן כָּלָהו אַתְּמִסְרוֹ לֵיהֶ לְמַשָּׁה בְּסִינִי, וְכָלָהו
טַמִּירָיִן גֹּו חֲבִרִיָּא, זֶכְאַיִן אִינְוֹן.

שָׁאל לְךָ אָתָּה, אָתָּה מִמְּשָׁש. דְּכָלָהו הָוּ נְטָלִין בְּרוֹזָא
דְּאַתְּוֹן. וְכֵן בְּרַחַב מַה פָּתִיב, (יהושע ב') וְנִתְּתַּמֵּם לֵי
אָתָּה אַמְּתָה, דָא אָתָּה וּ, דָא אַקְרֵי אָתָּה אַמְּתָה. וְאֵי תִּמְאֵן
שְׁאֵר אַתְּוֹן לְאוֹ אִינְוֹן אַמְּתָה. אַיִן, אַלְאָ אָתָּה דָא אָתָּה
אַמְּתָה אַקְרֵי.

הַעֲמֵק שָׁאֵלה, דָא אָתָּה ה' בְּתִרְאָה דְּבָשָׂמָא קְדִישָׁא. אָוּ
הַגְּבֵה לְמַעַלָּה, דָא אָתָּה יוֹדֵד רִישָׁא דְּבָשָׂמָא
קְדִישָׁא. וְדָא אֵיתָה רֹזָא דְּכַתִּיב, שָׁאל לְךָ אָתָּה מִעַם יְיָ
אֱלֹהֵיךְ, אָתָּה מִשְׁמָא קְדִישָׁא, מִשְׁמָעַ דְּכַתִּיב מִעַם יְיָ,
דָא אֵיתָה שָׁמָא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אָתָּה חַד דְּבִיתָה,
וּמִשְׁבְּנָא קָאִים עַל דָא.

תָא חֹזֵי, כֵד סְלִיק עַנְבָּא עַל מִשְׁבְּנָא וּשְׁרָא עַלוּי, כֵל
אִינְוֹן רַתִּיכִין, וּכֵל (דף ב' ע"ב) אִינְוֹן מַאֲגִי מִשְׁבְּנָא
דְלִיעֵיל, פְּלַהֲהו הָוּ גֹו עַנְבָּא. מַה פָּתִיב, (שמות ט) וְלֹא יִכְלֹל
מַשָּׁה לְבָא אֶל אַהֲל מַוְעֵד כִּי שָׁבֵן עַלְיוֹ הַעֲבָן. וּכְתִיב,
וַיָּבֹא מַשָּׁה בְּתוֹךְ הַעֲבָן, (שמות כד) וַיְהִי מַשָּׁה בְּהָר אַרְבָּעִים
יּוֹם וּאַרְבָּעִים לִילָה אֵי מַשָּׁה לֹא הָוָה יִכְלֹל לְאַעֲלָא
לְמִשְׁבְּנָא, אַמְאֵי הָוָה יִתְּבִיב בְּטוֹרָא כֵל אִינְוֹן אַרְבָּעִים
יּוֹמִין.

אֲלֹא

(ס"א אינו וכו' בגין לקבלה אורניתא זמנה אחרא דהא תרין לווחין אתחברו בקדמיה ו והשתא הויה בטורה במלקדין. אמר רבי יוסי אי ה כי זה בא כתיב (שםות לט) ויקם משה את המשכן וכו'. וכתיב ולא יכול משה לבא אל אהל מועד. וכתיב ויהי משה בחר ארבעים يوم וגו. וכתיב ויקרא אל משה וגו. משמעו דמשה בטורה הו בההוא זמנה דקראי ליה. וכתיב מאهل מועד. ואهل מועד לא הויה בטורה דסיני דקראי ביןיהם דישראל הויה. אמר ליה בההוא זמנה אשתלימו ארבעין יומין. ומ' יומין הויה משה בטורה. ועננהacha אחרא עלאה הויה מתקן משכנא ותקין פטורி מכל אינון רוחין קידישין לאתתקנא אתר דהא) **תְּרֵי עֲנָבִי הַוּ**, (ס"א ענן דנהייר וענן דחשיך) חד דעאל בית משה. וחד דשארי על משכנא. תא חזוי, מה כתיב (שםות וכבוד יי' מלא את המשכן, מלא לא כתיב, אלא מלא, היה שלים לעילא ותתא, עם משכנא דלתתא. תקונא טמירה דנחת לחתא ואתתקנת שכינתא.

אַרְבָּע סְטְרִין דְמִשְׁרִין אַתְגִּנִּיו. תקונא קדמאה חד משמרת, מאינון ד' משרין, כלא עד אתתקנו. רישא לסטר ימינה צדקיא"ל, רב ממנה, רב משרין, דאייהו תהוט שילטנא דמיכא"ל, ועמיה הו מתקנן כל אינון משרין תהוט ידייה.

וחד ממנה אתכם על ארבע תלת, ארבע לחתא, בגין דכל אינון משרין עלאין, כド נחתין לחתא, משניין שמא דלהון, בשמהן אחרניין, כド אינון עלאין לא משתגין לעלמיין. והאי ממנה עלאה צדקיא"ל קאים עליהו לגו. את חד בצד על רישיהו, ואיהי א' זעירא,

כִּדְהָאִ אֵת נַצִּיֶּז, כִּלְהָוּ נַטְלִין לְהַהְוָא אֵתֶר נַצִּיֶּז הָאִ נַצִּיֶּז.

לֹגֶוּ מִבְּיִיחָה, רְזִיאָא"לּ רְבּ מִמְּנָא, רְבּ מִשְׂרִיעָן, דְקִיִּימָא
לֹגֶוּ תְּחֽוֹת שְׁוֹלְטָנוֹתָא דְמִיכָּא"לּ. וְעַמִּיהָ כָּל אַיִנּוֹן
מִשְׂרִיעָן דְתְחֽוֹת יִדְיָה. וְחַד מִמְּנָא קָאִים עַלְיִיהָו בְּתְרֻעָא,
דְאַתְקָרִי רְוּמִיא"לּ. וְסַחֲרִין לֵיהֶ יַ"ב מִמְּנָן, תְּלַת תְּלַת ד'
זָמְבִּין. וְרְזִיאָא"לּ רְבּ מִמְּנָא קִיִּימָא עַל כִּלְהָוּ, דְלֹא אַשְׁתָּגָנִי
שְׁמִיהָ. אַת חַד נַצִּיֶּז עַל רִישִׁיְהָו דְכָל אַיִנּוֹן מִשְׂרִיעָן,
וְאַיִהִי אֵת ר'. כִּידְהָאִ נַצִּיֶּז, נַטְלִין כִּלְהָוּ לְהַהְוָא סְטָרָא
דְהַהְוָא נַצִּיֶּן, הָאִ אֵת קִיִּימָא עַל עֲוֹנְשָׁא דְמַגְלָה רְזִין
וְסִמְבִּיךְ (משל יג) רִישׁ וְקָלוֹן.

לֹגֶוּ מִבְּיִיחָה, יוֹפִיא"לּ רְבּ מִמְּנָא, רְבּ מִשְׂרִיעָיאָן, תְּחֽוֹת
שְׁוֹלְטָנוֹתָא דְמִיכָּא"לּ, וְעַמִּיהָ הָוּ מִתְתַּקְבֵּן כָּל אַיִנּוֹן
מִשְׂרִיעָן דְתְחֽוֹת יִדְיָה. וְלֹא אַתְגָּלֵין הַכָּא בְּחַשְׁבָנָא, בְּגַיִן
דְלֹא אַשְׁתְּלִימֹו הַכָּא עַד דְאַתוּ לְבֵית עַולְמִים. דְתִמְןָן
אַשְׁתְּלִימֹו כִּלְהָוּ, (שמות מ"א ע"א) וְאַסְגּוּ מִשְׂרִיעָן בְּשַׁלְיִמּוֹ. וּמָה
דְאַמְרָן הַכָּא, כָּל אַיִנּוֹן מִשְׂרִיעָן דְתְחֽוֹת יִדְיָה, דְאַתְמִסְרוּ
בְּהַהְוָא שְׁעַתָּא לְאַעַלָּא עַמִּיהָ וְחַד מִמְּנָא קִיִּימָא עַלְיִיהָו,
וְחַכְמִיא"לּ שְׁמִיהָ, וַיְ"בּ מִמְּנָן סַחֲרִין לֵיהֶ לְכָל עִיבָּר תְּלַת
תְּלַת, בָּמָה דְאַמְרָן. וַיְוֹפִיא"לּ רְבּ מִמְּנָא קִיִּימָא עַל כִּלְהָוּ,
דְלֹא אַשְׁתָּגָנִי שְׁמִיהָ.

את חד נציץ על רישיהו הכל אלין משרין, ואיה את ק'. כד נציץ דא, בטליין כלחו לההוא סטרא לההוא נציצן. האי את ק' תליה באוירא, ואכפיא תלת זמגין ביומא. וסלקא ונחתתא, תרין אתוון אלין קר, אינון אתוון דקימין באמצעתה, חד דחפי לאת א', וחד דחפיא על י', דאייה לבר.

לגו מפייה, קדומייא"ל רב ממנה, רב משרין, תחות שולטנותא דמייכא"ל, עמייה הו מתקנן כל איינון משרין דתחות ידייה. וחד ממנה קיימה עלייהו בתרעה, דאתקרי אריא"ל. וי"ב ממןן סחרין לייה, תלת תלת לכל סטר. והאי ממנה קדומייא"ל קיימה עלייהו, שלא אשטעי שםיה לעלמיין. חד את קיימה נציץ על רישיהו, והוא את י', (דף ג' ע"א) כד האי נציץ, בטליין כלחו לההוא נציצו דנציץ. אותן ק' דקאמון חפיא על האי את י', ר' חפיא על א'.

לגו לגו, באתר דאקרי קדש, נציץ חד את בטמירו ובגינויו, ואיה את ו'. והאי את ו' נציץ בנציצו על כלחו אתוון. וקלא נפיק מבנייהו דאלין אתוון, פדין בטש נציצו דאת ו', לנציצו דאת י', ונפק ההוא נציצו מגו אתר (ס"א דאקרי קדש) דקדש ובטש לגו נציצו דאת י'. וכדין נציצו דאת י', בטש לגו נציצו דאת ק' (וקלא הוא

ונפק נציצו דאת ק', ובטש לגו נציצו דאת ר', ונפק נציצין כלго, ומתחברין לגו נציצו דאת א', דקיימא. וקלא הווא נפיק, ובטש בכל איבון נציצין דאתוון פחדא, נציצו דאת ו' ב', נציצו ד' בק', נציצו דק' בר', נציצו דר' בא'. ומתחברן גלייפין דנציצין, ונפק לבר. ובתר דמתחברין בגינזיהון, נפיק קלא מביניהון, ומתחברן ברזא דא ויקרא אל משה. ומה שעה מסתכל כל איבון יומין דלא עאל.

לבר אתהדרו אתוון, והוא מתגלגלו בקהלפו, בארופין דאותוון דאטמסרו לאדם בגנטא דען. את א לאעלא בגו טמירא, לאטר דאקרי קדש, ונפק ו', ויהיב דוכתא לאט א', ואתחבר א' לגו ו', דבתריה קר, ווי' עאל בין ק' ור' ואשתכח קיר. ואתגלו ואטבציו פמלךדין, וקלא נפק מביניהו, ומתחברן נציצין דאותוון, ונפיק לבך ואתגליין לגבי כל איבון משרין, דהו גטליין איבון אתוון. וכד מתחברן נציצין דאותוון, קלא בטש בגיןיהו, אתחוון בגלוופיהו לכל איבון רתיכין אוקיר. וקלא אהדר מביניהו וקרוי בין איבון רתיכין (ישעה י) אוקיר אנוש מפו ואדם מפתם אופיר.

זפה חולקיה דמשה דחמי כל דא, אבל צרופה דא לא

את חמי לעינוי דמשה, אלא צרופה קדמה דאייה ויקרא, דא תורה חמיה משה, הדא הוא דכתיב ויקרא אל משה. וצורה דא אחרא לא גליין ליה. בגין דשבחא דבר נש לא מודיען לקמיה. וסימנייה, (במדבר יב) צאו שלשתכם, וכתיב ויקרא אהרן ומרים, וכתיב פה אל פה אדבר בו, וכתיב לא בן עבדי משה, בגין דלא מודיען בגין דבר נש לקמיה.

סלקין אתוון, ואתחדרו בכל איבונן משרין כגוננא דא, בצורה דא אוקיר. וקלה נפק ואבריו ואמר, אוקיר אונוש מפו וגוו. לבתר אתmeshbo אתוון, והוו נציצין על רישיהו הכל איבונן רתיכין, ואשתחכו עד דאתתקנו לדוכתייה.

רישא לסטר שמאלא חזקיא"ל רב ממנא, רב משרין, לכל איבונן דקיימי לתרעה דמשבנה, תחות שולנותא דגבריא"ל. ועמיה מתתקנן בההוא טרעא, כל איבונן משרין דתחות ידייה. וחד ממנא אתקם על טרעא לבר, וגוריא"ל שמייה. ועמיה י"ב ממן דסתრין ליה תלת תלת לכל סטר, לד' סטרין.

ואליין שננא דלהטא דחרבא דמתהפהכא בידיהו. והאי ממנא חזקיא"ל, קאים עליוו לעילא לעילא לגו. את חד נציץ על רישיהו, ואיהי את א'. הדא לא